

Forslag. Flertallet er gaaet ud fra, at det er forpligtet til at overveje Lovforslaget baade i dets Helhed og i dets Enkeltheder samt at fremføre sin Indstilling for det høje Ting i Overensstemmelse med Resultatet af Overvejelserne. Dette har imidlertid ikke været til Hinder for, at Flertallet efter god gammel Sædvane har lagt betydelig Vægt paa Lagtingets Forslag; man har ikke foreslaaet at fravige Lagtingets Forslag, medmindre man har fundet det nødvendigt. Ved sin Stilling til visse Punkter i Lovforslaget har Flertallet derhos taget i Betragtning, hvad man efter det foreliggende maatte antage var Lagtingets Mening, eller hvad der maatte forudsættes at kunne vinde Tilslutning hos Lagtingets Flertal, og vi hævder, at vi ikke i nogen Maade er gaaet Lagtinget for nær. Jeg maa antage, at Mindretallet, naar henses til visse Forslag, det har fremsat, er enigt med Flertallet med Hensyn til foranførte almindelige Synspunkter. Mindretallet har nemlig paa visse Punkter, bortset fra de redaktionelle, indtaget et Standpunkt, som afviger fra Lagtingets. Jeg finder det derfor urigtigt, at Mindretallet, som har stillet Ændringsforslag Nr. 20, i Betænkningen har motiveret sin Stilling med, at Mindretallet ikke ønskede at fravige Lagtingets Affattelse, men at man helt igennem vilde slutte sig til Lagtinget. — For øvrigt er der indenfor Udvalget ikke synderlig Uenighed med Hensyn til, hvorvidt man skal følge Lagtinget eller ej. Der kan kun paapeges et eneste Punkt af nogen Betydning, hvor det nævnte Mindretal følger Lagtinget fuldt ud, medens Flertallet indtager en anden Stilling, idet Mindretallet stiller Ændringsforslag Nr. 20 til § 20 vedrørende Ytringsfriheden. Angaaende Ændringsforslag Nr. 16 til § 17 mener jeg, at der, hvad jeg skal paavise senere, reelt set hersker Enighed mellem Flertallet og Lagtinget.

Jeg skal derefter fremføre nogle Bemærkninger om, hvorfor Flertallet ikke har sluttet sig til visse Ændringsforslag fra Mindretallets Side. Lagtinget skal aarlig træde sammen til ordinær Samling den 29. Juli, og det paahviler ifølge Lovforslaget normalt Tingets Formand at fastsætte Tid og Sted for Samlingens Aabning. Tinget skal derhos sammenkaldes til overordentlige Samlinger, naar Amtmanden eller mindst Halvdelen af Tingets Medlemmer kræver det. Det er vi enige om, men Mindretallet foreslaar, at Tingets Formand skal sammenkalde Tinget til de overordentlige Samlinger, medens Flertallet holder paa, at Sammenkaldelsen bør ekspederes af Amt-

manden. Vi ser nemlig ikke paa Spørgsmaalet blot som et Etikettespørgsmaal og som noget, det er nødvendigt at vedtage, nøjagtigt som Lagtinget har foreslaaet det, men vi ser fortrinnsvis paa det som et praktisk Spørgsmaal. Overordentlige Samlinger kan let blive nødvendige ved pludselig opstaaede og meget vigtige Spørgsmaal, der kræver Medlemmernes hurtige Tilstedekomst. Amtmanden bor i Thorshavn, altsaa centralt, og har den bedste og hurtigste Forbindelse med de forskellige Dele af Øerne, hvor Medlemmerne bor, medens Lagtingets Formand ikke er bundet til at bo noget bestemt Sted og kan komme til at bo meget afsides. Jeg antager, at Lagtinget, hvis det var blevet opmærksomt paa denne praktiske Side af Sagen, vilde have foreslaaet det samme som Ministeren.

I Lovforslagets § 17, 2det Stykke, 1ste Punktum, hedder det, at „Forslag til Love, der udelukkende vedrører Færøerne, skal, for saa vidt det er muligt, forelægges Lagtinget til Betænkning, forinden de opføres til Lov“. Mindretallet under Nr. 14 foreslaar imidlertid, at Ordene „for saa vidt det er muligt“ skal udgaa. Uagtet disse Ord ikke findes i Lagtingets Forslag, fremgaar det med al Tydelighed af Lagtingets Udvalgsbetænkning, som maa antages at være overensstemmende med Lagtingets Standpunkt, at Udvalget har ment det samme som Justitsministeren, men har udtrykt dette paa en anden Maade. Lagtingsudvalget har ikke ment, det var nødvendigt at tilføje Ordene „for saa vidt det er muligt“, og jeg skal tillade mig at godtgøre, hvad Lagtingsudvalgets og dermed Lagtingets Mening med Hensyn til dette Punkt har været. Lagtingsudvalgets Betænkning findes trykt som Bilag 2 i Landstingsudvalgets Betænkning, og man vil i dette Bilag Side 5 finde følgende Udtalelse af Udvalget: „Udvalget har navnlig bestræbt sig for at sikre Lagtinget den størst mulige Indflydelse og Betydning indenfor Lagtingslovens Rammer. — I saa Henseende har man lagt Vægt paa saa vidt som muligt at stadfæste den forhaandenværende Praksis eller nærmere at bestemme denne, for saa vidt den har været vaklende“. I Bemærkningerne til Forslagene udtaler Lagtingsudvalget (jfr. Bilag 2 Side 7) med Hensyn til Love, som paatænkes gjort gældende paa Færøerne: „Af disse er der nogle, som udelukkende agtes gjort gældende paa Færøerne, og Forslagene til disse har efter Praksis paa ganske faa Undtagelser nær i ekstraordinære Tilfælde været behandlet i Lagtinget, forinden de er